

Sępiot Janusz W. V b.

Spomnienie zbrodni niemieckich.

1939 to rok pamiętny w dziejach narodu polskiego. Tym to roku armia niemiecka przekroczyła granicę państwa polskiego, łamiąc naszą armię, która stawała się, broniąc się rozpaczliwie. Walka była straszna, gdyż przewaga była po stronie niemieckiej. Kniurę zbryzgana, krząc bagnietem, a nawet odłamkiem karabina cofała armia polska, wiedząc, że niewola to śmierć. Ustępując, zostawiając za sobą bratnie mogiły i straszną rolę hitlerowską. Armia hitlerowska dopuszczała się licznych zbrodni (zbrodni) w Polsce. Bombardowano, niszczyło wsie, miasta, wrucano dzieci w ogień. Treściowano, wywożono ludzi do obozów koncentracyjnych. O! jakże ciężkich warunkach żyliśmy, kiedy kazano nam zapomnieć o Ojczyźnie i o tym, że jesteśmy Polakami. Książki zabrano, spalono biblioteki. W kółkach szkolnych zamieniono na magazyny zbrojowe. Nauczycieli wywożono do obozów, chcąc zgnieć i zniszczyć ducha polskiego. Masowo wrucano żywych ludzi w ^{doty} wozny granatami. Niektórych wieszano w kłobocznicy. Tak ginęły tysiące Polaków z pieśnią w sercach „Jeszcze Polska nie zginęła”. Pomimo okropnych dni nie zabili ducha w naszym narodzie, miłość i odwaga silniejsza była niż śmierć sama. O! jakże

stakatem, kiedy tatuś powiedział, że wyrwiorą nas
jak Żydów. Pan Big nie pozwolił wykonać katom
w tej ostatniej drodze, bo wkrótce zajął się nam
wolność.

~~upragniona~~

Ostro
ku 13
kie
oble
wisty
krwa
kie ch
wobn
wobn
wet
Pala
byty
ry
rowa
rynek
row
wop
kolba
wyw
poxn
tylko
ry
w.
ie pop
awiec